

Υπόθεση C-585/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

5 Νοεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid (2º διοικητικό δικαστήριο της Valladolid, Ισπανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Σεπτεμβρίου 2020

Προσφεύγουσα:

BFF Finance Iberia S.A.U

Καθής:

Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

JDO. CONTENCIOSO/ADMTVO. N. 2

VALLADOLID (2 διοικητικό δικαστήριο της Valladolid, Ισπανία)

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [σύνθεση δικαστηρίου, διαδικασία και διάδικοι]

ΔΙΑΤΑΞΗ

VALLADOLID, 22 Σεπτεμβρίου 2020

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

ΠΡΩΤΟΝ.- Κατά τα έτη 2014-2017, οι εταιρίες ALIFAX SPAIN S.L., BIOTRONIK SPAIN S.A., EVOMED SL, EXACTECH IBÉRICA SL, FERRING SA, GETINGE GROUP SPAIN S.L., GlaxoSmithKline S.A., JUSTE FARMA SLU, JUSTE SAQF, L.F. GUERBET SA, LABORATORIOS ERN S.A., LABORATORIOS NORMON, S.A., LABORATORIOS RUBIÓ S.A., Laboratorios ViiV Healthcare S.L., LELEMAN, S.L., MEDCOM TECH S.A., Merck, Sharp & Dohme de España S.A., NACATUR 2 ESPAÑA, S.L. PHARMA

MAR, S.A., RECOLETAS CASTILLA LEON, SHIRE PHARMACEUTICALS IBERICA SL, TEXTIL PLANAS OLIVERAS, S.A. και ZIMMER BIOMET SPAIN S.L. πραγματοποίησαν παραδόσεις αγαθών και παρείχαν υπηρεσίες σε ιατρικά κέντρα που βρίσκονται υπό τη διαχείριση της GERENCIA REGIONAL DE SALUD DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEON (υπηρεσία υγείας της Αυτόνομης Κοινότητας της Καστίλλης και Λεόν, Ισπανία).

Η τελευταία δεν πλήρωσε εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα τιμολόγια που εξέδωσαν οι προμνησθείσες εταιρίες.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.- Η εταιρία BFF FINANCE IBERIA, S.A.U., μέσω συμβάσεων εκχώρησης απαιτήσεων, απέκτησε από [σελ. 2 του πρωτοτύπου] τις ανωτέρω εταιρίες το δικαίωμα είσπραξης των απαιτήσεων που προέκυψαν από τα ανεξόφλητα τιμολόγια.

ΤΡΙΤΟΝ.- Στις 31 Μαΐου 2019, η BFF FINANCE IBERIA, S.A.U., με έγγραφο που υπέβαλε ενώπιον της Gerencia Regional de Salud η οποία υπάγεται στην CONSEJERÍA DE SANIDAD DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEON (υπουργείο υγείας της κυβέρνησης της Αυτόνομης Κοινότητας της Καστίλλης και Λεόν) ζήτησε την πληρωμή: ποσού 124 662,71 ευρώ που αντιστοιχεί στο οφειλόμενο κεφάλαιο, πλέον των αντίστοιχων τόκων υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στον ley 3/04, 43 296,61 ευρώ για οφειλόμενους τόκους υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στον ley 3/04, σχετικά με εκείνα τα τιμολόγια που εξοφλήθηκαν εκπροθέσμως[,] και 40 ευρώ για έξοδα είσπραξης ανά τιμολόγιο που δεν εξοφλήθηκε εντός των νόμιμων προθεσμιών, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ley 3/2004.

Η διοίκηση δεν πραγματοποίησε την πληρωμή.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ.- Η BFF FINANCE IBERIA, S.A.U άσκησε προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων κατά της παραλείψεως ικανοποίησης του αιτήματος που υπέβαλε εγγράφως στις 31 Μαΐου 2019.

[παραλείπόμενα] [εθνικές διατάξεις στις οποίες στηρίζεται η προσφυγή]

ΠΕΜΠΤΟΝ.- Στη συνέχεια, άσκησε προσφυγή-αγωγή ζητώντας:

1. Να αναγνωριστεί ότι η προσβαλλόμενη παράλειψη αντιτίθεται στον νόμο.
2. Να υποχρεωθεί η κατής διοικητική αρχή να καταβάλει τα εξής ποσά:
 - α. Το ποσό των 40 € ανά τιμολόγιο για έξοδα είσπραξης.
 - β. Το ποσό των 51 610,67 € που αντιστοιχεί στο οφειλόμενο κεφάλαιο, πλέον των αντίστοιχων τόκων υπερημερίας έως την πραγματική είσπραξη, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει ο Ley 3/2004.

γ. Το ποσό των 43 626,79 € που αντιστοιχεί στους τόκους υπερημερίας. **[σελ. 3 του πρωτοτύπου]**

δ. Τους νόμιμους τόκους που οφείλονται ως τόκοι υπερημερίας από την άσκηση της προσφυγής ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

ε. Τα δικαστικά έξοδα.

Ζητεί την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος ενώπιον του ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.

EKTON.- Στις 27 Φεβρουαρίου 2020 η Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως της προσφυγής.

Ζητεί την απόρριψή της.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [ζητήματα εθνικού δικονομικού δικαίου]

ENATON.- Κατά την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς το δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με την ερμηνεία του εφαρμοστέου ενωσιακού δικαίου και τη συμβατότητα του εφαρμοστέου ισπανικού δικαίου με αυτό [παραλειπόμενα].

ΔΕΚΑΤΟΝ.- Κατόπιν σχετικών κοινοποιήσεων προς τους διαδίκους και τη MINISTERIO FISCAL (Εισαγγελία, Ισπανία), προκειμένου να λάβουν θέση σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής προδικαστικού ερωτήματος, σύμφωνα με το άρθρο 267 της ΣΥΝΘΗΚΗΣ για τη ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ενώπιον του ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, οι διάδικοι προέβαλαν τους κάτωθι ισχυρισμούς: **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**

Η BFF FINANCE IBERIA, S.A.U, επαναλαμβάνοντας τους ισχυρισμούς που είχε προβάλει, υποστηρίζει συνοπτικά ότι το JUZGADO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO NUM. 2 DE VALLADOLID (2 διοικητικό δικαστήριο της Valladolid) υποχρεούται να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα [παραλειπόμενα].

Η ΚΑΘΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ αντιτίθεται στην υποβολή προδικαστικού ερωτήματος.

Η MINISTERIO FISCAL (Εισαγγελία), παραπέμποντας, στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης, στην ερμηνεία που γίνεται παγίως δεκτή στη νομολογία και τη θεωρία, εθνική και ενωσιακή, υποστηρίζει ότι η υποβολή προδικαστικού ερωτήματος δεν αναγκαία ούτε σκόπιμη στην εν λόγω υπόθεση.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

ΠΡΩΤΟΝ.- [παραλειπόμενα]: [επανάληψη αναφοράς της αμφιβολίας του δικαστηρίου]

1.- Το άρθρο 8 του Ley 3/2004 (στο οποίο παραπέμπουν το TRLCSP και η LCSP), όπως ισχύει μετά τη μεταφορά της οδηγίας 2011/7/ΕΕ στην εσωτερική έννομη τάξη, προβλέπει τα εξής:

«1. Εάν ο οφειλέτης καταστεί υπερήμερος, ο πιστωτής δικαιούται να λάβει από τον οφειλέτη το σταθερό ποσό των 40 ευρώ, το οποίο προστίθεται σε κάθε περίπτωση στο κεφάλαιο, χωρίς να απαιτείται όχληση. Επιπλέον, ο πιστωτής δικαιούται να ζητήσει από τον οφειλέτη εύλογη αποζημίωση για οποιαδήποτε σχετικά υπολειπόμενα έξοδα είσπραξης που οφείλονται στην καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη και τα οποία υπερβαίνουν το ποσό που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο.» [σελ. 5 του πρωτοτύπου]

Η [προσφεύγουσα] θεωρεί ότι το σταθερό ποσό των 40 € οφείλεται ανά τιμολόγιο και όχι ανά διαδικασία.

2.- Ως προθεσμία για την έναρξη υπολογισμού των τόκων υπερημερίας καθορίζεται το χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από την ημερομηνία έκδοσης του τιμολογίου, καθώς θεωρείται ότι κατά την ημερομηνία αυτή έχει ήδη πραγματοποιηθεί η παροχή από τον αντισυμβαλλόμενο, σύμφωνα με όσα προβλέπει το TRLCSP και η LCSP.

Στο πλαίσιο αυτό, στην αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας 2011/7/ΕΕ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, αναφέρονται τα εξής:

«[...] Οι μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις. Επομένως, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ειδικοί κανόνες για τις εμπορικές συναλλαγές που αφορούν την πώληση εμπορευμάτων ή την παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις σε δημόσιες αρχές, οι οποίοι θα πρέπει να προβλέπουν ειδικότερα προθεσμίες πληρωμής κατά κανόνα όχι μεγαλύτερες από 30 ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν στη σύμβαση προβλέπεται ρητά μεγαλύτερη προθεσμία η οποία τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης, και, σε κάθε περίπτωση, όχι μεγαλύτερη από 60 ημερολογιακές ημέρες.»

Με την οδηγία θεσπίζεται γενικός κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο η προθεσμία πληρωμής δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από 30 ημέρες και επιτρέπεται η πραγματοποίηση της πληρωμής εντός προθεσμίας 60 ημερών μόνο εάν αυτό (i) προβλέπεται ρητά στη σύμβαση και (ii) τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία εισηγήθηκε τη θέσπιση της οδηγίας 2011/7/ΕΕ, επισημαίνει ότι και οι δημόσιες αρχές οφείλουν επίσης να πληρώνουν εντός προθεσμίας 30 ημερών και μόνο κατ' εξαίρεση μπορούν να πραγματοποιούν την πληρωμή εντός προθεσμίας 60 ημερών.

3.- ΦΠΑ στη βάση υπολογισμού των τόκων. [σελ. 6 του πρωτοτύπου]

Η οδηγία 2011/7/ΕΕ με την οποία θεσπίζονται μέτρα για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών, από την οποία προέρχεται η ισχύουσα διατύπωση του Ley 3/2004, ορίζει στο άρθρο 2 το «οφειλόμενο ποσό» ως «το κυρίως ποσό που θα έπρεπε να έχει καταβληθεί μέσα στη συμβατική ή τη νόμιμη προθεσμία πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμοζόμενων φόρων, δασμών, τελών ή επιβαρύνσεων που καθορίζονται στο τιμολόγιο ή την ισοδύναμη απαίτηση πληρωμής».

Μπορεί η οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη βάση υπολογισμού των τόκων υπερημερίας, την οποία η ίδια αναγνωρίζει, περιλαμβάνεται και ο ΦΠΑ που προέκυψε από την παροχή που πραγματοποιήθηκε και του οποίου το ποσό συμπεριλαμβάνεται στο ποσό που αναγράφεται στο τιμολόγιο;

[**παραλειπόμενα**] [η καθής θεωρεί ότι δεν είναι αναγκαία η υποβολή αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

ΤΡΙΤΟΝ.- ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ

Οι ρυθμίσεις της Ένωσης που διέπουν τα ζητήματα τόκων υπερημερίας και αποζημιώσεως για τα έξοδα εισπράξεως περιέχονται στην οδηγία 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές.

Το άρθρο 4, υπό τον τίτλο «Συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών», ορίζει τα εξής στην παράγραφο 1: [σελ. 7 του πρωτοτύπου]

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή, ο πιστωτής δικαιούται, κατά την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζουν οι παρά γραφοί 3, 4 ή 6, νόμιμο τόκο υπερημερίας, χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον πληρούνται οι εξής όροι:

α) ο πιστωτής έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νομικές του υποχρεώσεις· και

β) ο πιστωτής δεν έχει λάβει το οφειλόμενο ποσό εγκαίρως, εκτός εάν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση.».

Το άρθρο 6 της οδηγίας, υπό τον τίτλο «Αποζημίωση για τα έξοδα εισπράξεως», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον καθίσταται απαιτητός τόκος υπερημερίας σε εμπορικές συναλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 3 ή το 4, ο πιστωτής δικαιούται να λάβει από τον οφειλέτη τουλάχιστον το σταθερό ποσό των 40 ευρώ.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσό είναι απαιτητό χωρίς να απαιτείται όχληση και ως αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης του πιστωτή.

3. Ο πιστωτής δικαιούται, επιπλέον του κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσού, να ζητήσει από τον οφειλέτη εύλογη αποζημίωση για οποιαδήποτε σχετικά υπολειπόμενα έξοδα είσπραξης πάνω από το κατ' αποκοπήν ποσό, που οφείλονται στην καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη. Τούτο θα μπορούσε να περιλαμβάνει δαπάνες που οφείλονται, μεταξύ άλλων, στη χρήση δικηγόρου ή οργανισμού είσπραξης οφειλών.» [σελ. 8 του πρωτοτύπου]

Τέλος, το άρθρο 7 της οδηγίας, υπό τον τίτλο «Καταχρηστικοί όροι συμβάσεων και πρακτικές», ορίζει τα εξής στην παράγραφο 1:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι συμβατικός όρος ή πρακτική που αφορά την ημερομηνία ή την προθεσμία πληρωμής, το επιτόκιο για την καθυστέρηση της πληρωμής ή την αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης είτε δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα είτε γεννά αξίωση αποζημίωσης, εάν έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα για τον πιστωτή.

Για την εκτίμηση του τυχόν καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικού όρου ή πρακτικής για τον πιστωτή, υπό την έννοια του πρώτου εδαφίου, συνεκτιμώνται όλες οι περιστάσεις της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων:

α) τυχόν κατάφωρης παρέκκλισης από τα συναλλακτικά ήθη, αντίθετης προς την καλή πίστη και τη συναλλακτική δεοντολογία·

β) της φύσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας· και

γ) του εάν ο οφειλέτης διαθέτει οιονδήποτε αντικειμενικό λόγο απόκλισης από τον νόμιμο τόκο υπερημερίας, από την προθεσμία πληρωμής κατά το άρθρο 3, παράγραφος 5, το άρθρο 4, παράγραφος 3, το άρθρο 4, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, παράγραφος 6, ή από το κατ' αποκοπήν ποσό κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1».

Επιπλέον, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3:

«2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, συμβατικός όρος ή πρακτική που αποκλείει τη χρέωση τόκου για την καθυστέρηση της πληρωμής θεωρείται ότι έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, συμβατικός όρος ή πρακτική που αποκλείει την αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης σύμφωνα με το άρθρο 6 θεωρείται ότι έχει κατάφωρα καταχρηστικό χαρακτήρα.» [σελ. 9 του πρωτοτύπου]

ΤΕΤΑΡΤΟΝ.- Στο σημείο αυτό, το παρόν δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως και αφού τέθηκε σχετικό ζήτημα από [παραλειπόμενα] την [BFF

FINANCE IBERIA, S.A.U.] ότι υπάρχουν, για τους ανωτέρω λόγους, αμφιβολίες σχετικά με την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς.

Συγκεκριμένα, οι αμφιβολίες που ανακύπτουν και για τις οποίες πρέπει να δοθούν διευκρινίσεις είναι οι εξής:

1.- Η οδηγία 2011/7/ΕΕ προβλέπει στο άρθρο 6 ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον καθίσταται απαιτητός τόκος υπερημερίας σε εμπορικές συναλλαγές, ο πιστωτής δικαιούται να λάβει από τον οφειλέτη τουλάχιστον το σταθερό ποσό των 40 ευρώ. Η ρύθμιση αυτή έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη με το άρθρο 8 του Ley 3/2004, όπως ισχύει. **ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΑΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΕΙ ΟΤΙ ΤΑ 40 ΕΥΡΩ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΑΝΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ ή ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΑΝΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΛΟΓΩ ΣΩΡΕΥΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.** Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η πρώτη ερμηνευτική εκδοχή, ερωτάται εάν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την καταβολή των 40 ευρώ ανά τιμολόγιο η εξατομίκευση των αξιώσεων που απορρέουν από κάθε τιμολόγιο στο πλαίσιο των προσφυγών που ασκεί η προσφεύγουσα τόσο ενώπιον των διοικητικών αρχών όσο και ενώπιον των δικαστηρίων ή εάν αρκεί η έγερση μίας γενικής αξίωσης για το σύνολο των απαιτήσεων, ώστε να είναι δυνατή η απαίτηση των 40 ευρώ ανά τιμολόγιο.

Το ζήτημα αυτό δεν αντιμετωπίζεται κατά ομοίμορφο τρόπο [παραλειπόμενα] από τα δικαστήρια και σε όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας [παραλειπόμενα].

2.- [παραλειπόμενα] [σελ. 10 του πρωτοτύπου] [επανάληψη της αιτιολογικής σκέψης 23 της οδηγίας 2011/7]

[παραλειπόμενα]. [επανάληψη του γενικού κανόνα που θεσπίζει η οδηγία]

Στο άρθρο 198, παράγραφος 4, του Ley 9/2017 προβλέπεται προθεσμία πληρωμής 60 ημερών σε κάθε περίπτωση και για όλες τις συμβάσεις, ενώ ορίζεται αρχική περίοδος 30 ημερών ως προθεσμία επαλήθευσης και οι επόμενες 30 ημέρες ως προθεσμία πληρωμής.

Μπορεί η οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να καθορίσει με νόμο προθεσμία πληρωμής 60 ημερών, σε κάθε περίπτωση, χωρίς σχετική ρητή συμφωνία και χωρίς πρόσθετη δικαιολόγηση υπό το πρίσμα της φύσης ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης; Αντιτίθεται η ρύθμιση αυτή στις προμνησθείσες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου;

3.-[παραλειπόμενα] ΦΠΑ στη βάση υπολογισμού των τόκων.

[παραλειπόμενα] [επανάληψη του άρθρου 2 της οδηγίας] [παραλειπόμενα] Μπορεί η οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη βάση υπολογισμού των τόκων υπερημερίας, την οποία η ίδια αναγνωρίζει, περιλαμβάνεται και ο ΦΠΑ που προέκυψε από την παροχή που πραγματοποιήθηκε και του οποίου το ποσό συμπεριλαμβάνεται στο ποσό που αναγράφεται στο τιμολόγιο; Ή είναι αναγκαία

η διάκριση αναλόγως του χρονικού σημείου κατά το οποίο ο αντισυμβαλλόμενος καταβάλλει τον φόρο στη φορολογική αρχή;

Εάν ο αντισυμβαλλόμενος έχει καταβάλει τον ΦΠΑ που αναλογεί στο ποσό που αναγράφεται στα τιμολόγια ή έχει προσκομίσει βεβαιώσεις για την καθυστέρηση της πληρωμής —λόγω της οποίας θα οφείλονται τόκοι υπερημερίας—, κατά την εκκαθάριση του αναλογούντος ΦΠΑ τη χρονική περίοδο στην οποία παρείχε την υπηρεσία, δηλαδή, εφόσον είχε προκαταβάλει τον φόρο **[σελ. 11 του πρωτοτύπου]**, θα δικαιούται να υπολογίσει τους τόκους υπερημερίας επί του εν λόγω ποσού του φόρου που προκαταβλήθηκε, πράγμα που, σε κάθε περίπτωση, ο αντισυμβαλλόμενος οφείλει να αποδείξει.

Σε αντίθετη περίπτωση, [εάν] δεν έχει προκαταβληθεί ο ΦΠΑ, οι τόκοι υπερημερίας δεν πρέπει να υπολογίζονται επί ποσού που δεν αφαιρέθηκε από την περιουσία του, καθώς δεν υφίσταται ζημία για την οποία να οφείλεται αποζημίωση.

Το ζήτημα αυτό δεν αντιμετωπίζεται κατά ομοιόμορφο τρόπο και από τα ισπανικά δικαστήρια έχουν δοθεί διαφορετικές ερμηνείες.

[παραλειπόμενα] **[ζητήματα εθνικού δικονομικού δικαίου]** [παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΟ

Για τους ανωτέρω λόγους, διατάσσεται η αναστολή της έκδοσης αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση για να υποβληθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το κάτωθι προδικαστικό ερώτημα:

«Λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 4, παράγραφος 1, του άρθρου 6 και του άρθρου 7, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές:

Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας την έννοια ότι τα 40 ευρώ οφείλονται σε κάθε περίπτωση ανά τιμολόγιο, εφόσον ο πιστωτής εγείρει εξατομικευμένα τις αξιώσεις που απορρέουν από κάθε τιμολόγιο ενώπιον τόσο των διοικητικών αρχών όσο και των δικαστηρίων ή τα 40 ευρώ οφείλονται ανά τιμολόγιο σε κάθε περίπτωση, ακόμη και εάν έχουν εγερθεί γενικές αξιώσεις για το σύνολο των απαιτήσεων;

Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 198, παράγραφος 4, του ley 9/2017, [de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (νόμου 9/2017, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τις δημόσιες συμβάσεις, με τον οποίον μεταφέρονται στην ισπανική έννομη τάξη οι οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2014/23/UE και 2014/24/UE της 26ης Φεβρουαρίου 2014], το οποίο προβλέπει προθεσμία πληρωμής 60 ημερών σε κάθε περίπτωση και για όλες τις

συμβάσεις, τάσσοντας αρχική περίοδο 30 ημερών ως προθεσμία επαλήθευσης και τις επόμενες 30 ημέρες ως προθεσμία πληρωμής [σελ. 12 του πρωτοτύπου], λαμβανομένου υπόψη ότι στην αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας αναφέρονται τα εξής:

«Οι μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις. Επομένως, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ειδικοί κανόνες για τις εμπορικές συναλλαγές που αφορούν την πώληση εμπορευμάτων ή την παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις σε δημόσιες αρχές, οι οποίοι θα πρέπει να προβλέπουν, ειδικότερα, προθεσμίες πληρωμής κατά κανόνα όχι μεγαλύτερες από 30 ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν στη σύμβαση προβλέπεται ρητά μεγαλύτερη προθεσμία η οποία τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης, και, σε κάθε περίπτωση, όχι μεγαλύτερες από 60 ημερολογιακές ημέρες.»[;]

Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2 της οδηγίας; Μπορεί η οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη βάση υπολογισμού των τόκων υπερημερίας, την οποία η ίδια αναγνωρίζει, περιλαμβάνεται και ο ΦΠΑ που προέκυψε από την παροχή που πραγματοποιήθηκε και του οποίου το ποσό συμπεριλαμβάνεται στο ποσό που αναγράφεται στο τιμολόγιο; Ή είναι αναγκαία η διάκριση αναλόγως του χρονικού σημείου κατά το οποίο ο αντισυμβαλλόμενος καταβάλλει τον φόρο στη φορολογική αρχή;

[παραλειπόμενα].

[παραλειπόμενα] [Αναφορές σχετικά με την κοινοποίηση της απόφασεως, τη μη δυνατότητα άσκησης ενδίκων μέσων κατ' αυτής και υπογραφή]

[σελ. 13 του πρωτοτύπου]